

บทบรรณาธิการ

คำatham เรียกเงินจากผู้อื่นข้างว่าจะนำเงินมาอบรมให้พนักงานอัยการเพื่อให้มีคัดค้านคำร้องขอปล่อยชั่วคราวจำเลยในคดีอาญาเป็นความผิดฐานได

คำตอบ มีคำพิพากษาภัยการนิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาภัยการที่ ๑๔๗๗๗/๒๕๕๗ จำเลยเรียกเงินจาก น. กับ ส. โดยแอบข้างว่าจะนำเงินไปให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเห็นไม่คัดค้านการขอปล่อยตัวชั่วคราวของ น. โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นคุณแก่ น. ซึ่งเป็นจำเลยในคดีอาญา แม้จำเลยจะยังไม่ได้รับเงินหรือนำเงินไปให้อัยการเจ้าของสำนวนตามที่จุงใจก็ตาม การกระทำของจำเลยย่อมเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๓

คำatham ลูกจ้างของบริษัทรับเงินจากลูกค้าที่ชำระหนี้ให้แก่บริษัท แล้วไม่นำเงินส่งมอบแก่บริษัทภายในเวลาที่กำหนดตามระเบียบจนบริษัทตรวจพบการกระทำดังกล่าวดังนี้เป็นความผิดฐานได

คำตอบ มีคำพิพากษาภัยการนิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาภัยการที่ ๑๕๗๒๓/๒๕๕๗ จำเลยมีหน้าที่รับเงินที่ลูกค้านำมาชำระค่างวดสินเชื่อให้แก่โจทก์และออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ลูกค้า แล้วนำเงินที่รับจากลูกค้าเข้าบัญชีของโจทก์หากไม่ทันต้องทำภายในวันรุ่งขึ้น แสดงว่าจำเลยสามารถนำเงินไปเข้าบัญชีของโจทก์ในวันรุ่งขึ้นหลังจากรับเงินจากลูกค้าได้ แต่จำเลยกลับไม่นำเงินที่ได้รับจากลูกค้าไปเข้าบัญชีของโจทก์เลย จนกระทั่งโจทก์ตรวจพบการกระทำของจำเลย พฤติกรรมของจำเลยฟังได้ว่าจำเลยมีเจตนาเบียดบังเอาเงินของโจทก์ไปเป็นของตนเองหรือผู้อื่นตั้งแต่รับเงินจากลูกค้าของโจทก์ทั้งหลายแล้ว จำเลยจึงมีความผิดฐานยักยอกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๒ วรรคแรก

คำatham สามีเป็นฝ่ายตัดสินใจแยกไปอยู่ที่อื่นเองแล้วกลับไปมีภริยาใหม่จนมีบุตรด้วยกัน ภริยาจึงไม่ได้ไปมาหาสู่ร่วมอยู่กันหลับนอนจันสามีภริยาด้วย ดังนี้ จะถือเป็นเหตุพ้องหย่าตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๑ (๔/๒) หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาภัยการนิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาภัยการที่ ๑๐๕๖๐/๒๕๕๗ โจทก์เป็นฝ่ายตัดสินใจแยกไปอยู่ที่อื่นเอง แล้วโจทก์กลับไปมีภริยาใหม่และไปอยู่กันกับภริยาใหม่จนมีบุตรด้วยกัน ๑ คน

ถือว่าโจทก์สมัครใจแยกกับจำเลยแต่ฝ่ายเดียว จำเลยไม่ได้สมัครใจแยกกันอยู่กับโจทก์แม้จำเลยไม่ได้ไปมาหาสู่ร่วมอยู่กินหลบหนอนกับโจทก์ฉบับสามีภริยาในขณะที่โจทก์มีภริยาใหม่ ก็มิใช่พฤติกรรมที่แสดงว่าจำเลยสมัครใจแยกกันอยู่ เพราะเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉบับสามีภริยาได้โดยปกติสุขตลอดมาเกินสามปี อันเป็นเหตุฟ้องหย่าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๑๖ (๔/๒)

คำตาม ตำแหน่งประธานกรรมการของบริษัทจำกัดว่างลง จึงไม่มีประธานกรรมการเป็นผู้นัดเรียกประชุมกรรมการตามข้อบังคับ ดังนี้ กรรมการผู้มีอำนาจทำการแทนจะนัดเรียกประชุมกรรมการได้หรือไม่

การนัดเรียกประชุมกรรมการโดยวิธีประกาศโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ เพราะข้อบังคับของบริษัทไม่ได้กำหนดวิธีการนัดเรียกประชุมไว้และไม่สามารถติดต่อผู้ถือหุ้นบางคนได้ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาภัยการนิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาภัยการที่ ๑๕๗๙/๒๕๕๗ หลังจากโจทก์พ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการของจำเลยที่ ๑ เป็นเหตุให้ตำแหน่งประธานกรรมการว่างลง จึงไม่มีประธานกรรมการของจำเลยที่ ๑ ที่จะทำหน้าที่นัดเรียกประชุมกรรมการ กรณีมีเหตุข้อของที่ไม่อาจดำเนินการตามข้อบังคับของจำเลยที่ ๑ ข้อ ๑๑ ที่ระบุว่าให้ประธานกรรมการเป็นผู้นัดเรียกประชุมกรรมการ เมื่อตามข้อบังคับของจำเลยที่ ๑ ข้อ ๒ ระบุให้รับเอกสารที่ส่งมาโดยวิถีทางอิเล็กทรอนิกส์ จึงต้องดำเนินการตามข้อบังคับของจำเลยที่ ๑ ข้อ ๑๑ บัญญัติว่า “กรรมการคนหนึ่งคนใดจะนัดเรียกให้ประชุมกรรมการเมื่อใดก็ได้” จำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจทำการแทนจำเลยที่ ๑ ได้นัดเรียกประชุมกรรมการจึงเป็นไปตามข้อบังคับของจำเลยที่ ๑ ข้อ ๒ เป็นการนัดเรียกประชุมกรรมการที่ชอบแล้ว

ข้อบังคับของจำเลยที่ ๑ ไม่ได้กำหนดวิธีการนัดเรียกประชุมไว้ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๔๔ ประกอบมาตรา ๑๑๕๘ มิใช่บทบัญญัติที่เกี่ยวกับวิธีการนัดเรียกประชุมกรรมการ อีกทั้งจำเลยที่ ๑ ไม่สามารถติดต่อโจทก์โดยวิธีอื่นใดได้ต้องนัดเรียกประชุมกรรมการโดยวิธีประกาศโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ การนัดเรียกประชุมกรรมการโดยวิธีประกาศทางหนังสือพิมพ์จึงไม่ขัดต่อข้อบังคับของจำเลยที่ ๑ และไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมาย

คำตาม ผู้ทำหนังสือสัญญาค้ำประกันจำเลยในคดีแพ่งไว้ต่อศาลจะมีสิทธิเกี่ยงขอให้โจทก์ต้องบังคับชำระหนี้เอกสารแก่จำเลยก่อนเมื่อบังคับไม่ได้หรือไม่เพียงพอ จึงบังคับเอกสารแก่ตนในฐานะผู้ค้ำประกันโดยอ้าง ป.พ.พ. มาตรา ๖๘๙ และ ๖๙๐ มาใช้บังคับได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาภัยการวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาภัยการที่ ๘๗๔/๒๕๕๗ ผู้ร้องเป็นผู้ค้ำประกันในศาลในการที่จำเลยได้รับอนุญาตให้ทูลເรายการบังคับต้องรับผิดตามจำนวนเงินที่ระบุในคำพิพากษาแทนจำเลยตามข้อความที่ระบุในหนังสือสัญญาค้ำประกันที่ทำไว้ต่อศาลซึ่งเป็นองค์กรแห่งรัฐ มิได้ทำสัญญาค้ำประกันกับเจ้าหนี้ซึ่งเป็นข้อตกลงระหว่างบุคคลจึงไม่อาจนำทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๓ ลักษณะ ๑ มาตรา ๖๘๙ และ ๖๙๐ เรื่องค้ำประกัน ที่ให้โจทก์ต้องบังคับชำระหนี้เอกสารแก่จำเลยก่อนเมื่อบังคับคดีไม่ได้หรือไม่เพียงพอจึงบังคับเอกสารแก่ผู้ร้องในฐานะผู้ค้ำประกันมาใช้บังคับ การบังคับแก่ผู้ร้องเป็นการบังคับตามสัญญาค้ำประกันมิได้เป็นการบังคับแก่ทรัพย์สินของจำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่จะต้องเป็นไปตามลำดับที่ระบุในคำพิพากษา เมื่อจำเลยไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษาต้องตามเงื่อนไขที่ผู้ร้องให้สัญญาต่อศาล ศาลซึ่งต้นตั้นยอมออกคำบังคับให้ผู้ร้องชำระหนี้ตามจำนวนเงินที่ระบุในคำพิพากษาได้ทันทีโดยไม่ต้องฟ้องผู้ร้องใหม่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๔ เมื่อหนี้ตามคำพิพากษามีจำนวนมากกว่าทรัพย์จำนวนและทรัพย์จำนวนไม่เพียงพอจะชำระหนี้ การที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของโจทก์ขอให้บังคับคดียึดที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างที่ผู้ร้องนำมาวางแผนเป็นประกัน จึงไม่เป็นการฝ่าฝืนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๔ วรรคหนึ่งไม่มีเหตุให้เพิกถอนคำบังคับและหมายบังคับคดี

คำตาม ทายาทโดยชอบธรรมในลำดับถัดลงไปซึ่งไม่มีสิทธิได้รับมรดกของผู้ตายจะมีสิทธิร้องขอต่อศาลให้ตั้งผู้จัดการมรดกของผู้ตายหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาภัยการวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาภัยการที่ ๘๖๗/๒๕๕๗ ผู้ตายมีเพียง ส. เป็นพื้นของร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้ตายและเป็นทายาทของผู้ตายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๒๙ (๓) แม้ ส. ถึงแก่ความตายไปก่อนผู้ตาย แต่ ส. มีผู้สืบสันดานที่ยังมีชีวิตอยู่รวมทั้ง บ. บ.จึงมีสิทธิรับมรดกของผู้ตายแทนที่ ส. และเป็นทายาทผู้มี

ส่วนได้เสียที่จะร้องต่อศาลขอให้ตั้งผู้จัดการมรดกได้ ส่วน ๒. เป็นทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๒๙ (๔) ตลอดทั้งผู้ร้องทั้งสามซึ่งเป็นผู้สืบสันดานของ ๒. ไม่มีสิทธิรับมรดกของผู้ตาย ป้อมไม่อาจร้องต่อศาลขอให้ตั้งผู้จัดการมรดก และเป็นเหตุที่ต้องถอนผู้ร้องทั้งสามออกจากเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตาย

คำถ้าม เจ้านี้ตามคำพิพากษาไม่ได้ร้องขอให้บังคับคดีตามคำพิพากษาตาม ป.ว.พ. มาตรา ๒๗๑ จะยังคงมีสิทธิบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์จำนวนได้หรือไม่ เพียงใด

คำตอบ มีคำพิพากษาภรรยาในใจอยู่ไว้ดังนี้

คำพิพากษาภรรยาที่ ๑๘๗๑/๒๕๕๖ โจทก์ร้องขอให้บังคับคดีตามคำพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมความเมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลา ๑๐ ปี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๑ โจทก์จึงไม่มีสิทธิที่จะบังคับคดีเอาแก่หนี้ตามคำพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมความได้อีกต่อไป แต่โจทก์ยังมีสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้จำนวนตามกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗๔๔ เมื่อสัญญาจำนวนที่ดินของจำเลยยังคงมีอยู่ไม่ระงับสิ้นไป โจทก์ในฐานะเจ้าหนี้จำนวนของมีสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้จำนวนพร้อมดอกเบี้ยที่ค้างชำระเป็นเวลาไม่เกิน ๕ ปี โจทก์ชอบที่จะขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการยึดทรัพย์จำนวนของอุกข่ายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระหนี้จำนวนดังกล่าวแก่โจทก์ได้

คำพิพากษาภรรยาที่ ๑๘๗๔/๒๕๕๗ โจทก์เป็นเจ้านี้ตามคำพิพากษาทั้งในหนี้ที่ประกันคือหนี้ตามสัญญาเบิกเงินเกินบัญชีและหนี้การจำนอง แม้โจทก์จะไม่ได้ร้องขอให้บังคับคดีตามคำพิพากษาจำนวนล่วงพ้นระยะเวลา ๑๐ ปี นับแต่วันมีคำพิพากษาตาม ป.ว.พ. มาตรา ๒๗๑ ซึ่งมีผลทำให้โจทก์สิ้นสิทธิที่จะร้องขอให้บังคับคดีตามคำพิพากษาในหนี้ที่ประกันอันเป็นหนี้ประทานก็ตาม แต่การจำนวนของยังไม่ระงับสิ้นไปเพราไม่ต้องด้วยกรณีตามที่บัญญัติไว้ใน ป.พ.พ. มาตรา ๗๔๔ โจทก์ยังคงมีสิทธิบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์จำนวนได้ คำสั่งเจ้าพนักงานบังคับคดีที่งดดำเนินการตามคำขอยึดทรัพย์จำนวนของโจทก์จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

นายประเสริฐ เสียงสุทธิวงศ์

บรรณาธิการ